

SVETE GORE - p.c. sv. Fabijana in Sebastijana.

Sever-jug orientirana cerkvena stoji tik za glavno cerkvijo v n. v. 524 m.

Cerkvico sestavljajo: pravokotna ladja z $3/8$ zaključkom, na zapadu pa ji je prizidana skoraj enaka velika pravokotna veža. Gradnja je kamenita, ometana. Streha enotna, piramidasta z lesenim stopniščem na vrhu, pokritim s 4-strano piramidasto streho. Vsa streha je škodljiva in zelo slaba.

Zunanjščina: je brez zidcev, ogali so izdelani iz deloma prav velikih klesancev. Oled na fasadi in na vzhodni podolžnici dokazuje, da je bila ladja enkrat dvignjena za dober meter. Preje je imela ladja trapezasto zaključeno fasado, sedaj pa jo ima ravno. Da je bila cerkvena dvignjena dokazujejo tudi ogali, ki so v povišku izdelani iz drobnega kamenja. Omet na zunanjščini je še prvoten, kamnoseških znakov ni zaslediti. Cerkvico so povišali, ko so prizidali zapadno vežo kot zaklon pred dežjem.

Fasada ima zašiljen gotski portal z žlebom, ki se spodaj jezikasto konča. V vzhodni steni sta 2 pdp okni, ločeni z ozko steno in opremljeni s pravokotno konkavno mrežo. Okni sta verjetno še iz 17. stol. in neprijetno razbijata polnost te cerkvene stene. V zaključnici je gotško okno s poševnim in žlebastim ostenjem ter trilistnim zaključkom. Veža je bila prvotno odprta z nekoliko pótlačeniimi ppk loki na vse 3 strani. V 19. stol. so loka zazidali, vanje vdelali 2 pp okni in v zapadni steni pp portal.

Notranjščina: Vežo pokriva križni obok. Iz nje vodi v cerkvico gotski pp portal s pazduhama in posnetimi robovi. Plak je leseni pod. Kapelo pokriva dvojen križni obok in 3-strani zaključek s spomini na nekake konsle. Na zapadni, severni, vzhodni steni so sledovi poznogotskih fresk, katere bi bilo treba šele odkriti. Od njih se vidne 3 figure, ki spadajo h kompoziciji Treh kraljev. Plak je cementen.

SVETE GORE - p.c.sv. Fabijana in Sebastijana.

Oprava: Glavni oltar je krasen primer zlatega oltarja, toda je na žalost močno zapuščen. Predela izoblikuje podstavka za stebra, ter ima v sredini v ovalnem, hrustančastem okvirju napis: HOC ALTARE EX PIIS ERECTUM EST PEREGRINORUM ELEMOSYNIS AD HONOREM OMNIPOTENTIS DEI SANCTORUMQUE AX MARTYRUM FABIANI ET SEBASTIANO PER RDI D: 16 MATHIAE WAISP PAROI AD S. PETRUM SUB KO 62. ANNO DNI 1667, torej je bil l. 1662. postavljen in 1667 poslikan. Na stran se predela volutaso razširi. Nastavek nosi par stebrov, okrašen s glavicama in fruktoni v spodnjem delu, s hrustančevjem v zgornjem ter par manjših stranskih stebrov sestavljenih iz samih listnih vencev, ob strani pa krasita ušesi. V sredini je velika ppk dolbina s odličnima kipoma Fabijana in Sebastijana, ob strani v ppk nišah s konzolama in školjkasitima zaključkoma Janez Ev. in ? Ušesa tvorijo fruktoni in hrustančevje. Greda je golšasta. Atiko s ppk nišo s kipoma Krista retorja spremljata izredno bogata s fruktoni ovešena hermasta stebra in hrustančasta ušesa. Oltar zaključujeta 2 bogati volutasti krili. Vse zatrepe krase operotni ene glavic in angelske glavice. Polihromacija je še originalna. Oltar je dragocen in vreden restavracije. Lesena svečnika sta rokokojska. Za oltarjem so ostanki Bolfenkovega oltarja iz naslednje cerkvice. Oltar je običajne koncepcije ter iz l. 1650. Krasi jo ga je hrustančevje, a ni bila tako bogat kot pravkar opisani. Opremljen je bil s glavno ppk opi sliko sv. Bolfenka ter s ovalno atično sliko sv. Trojice. Prve ni več, druga pa je popolnoma uničena.

Zvonik: Je skupaj s ostrešjem iz l. 1874. in brez zvona.

Resume: Cerkev se omenja l. 1545., a je gotovo iz 15. stol. ter poznogotsko poslikana. Ko je dobila v l. pol. 17. stol. na zapadni strani vežo, so jo dvignili. Sedanji oltar je iz l. 1662. Okna v v-hodni steni so verjetno še iz 17. stol. Leta 1876. je dobila novo ostrešje, takrat so verjetno tu

SVETE GORE - p.c.sv. Fabijana in Sebastijana.

spremenili vežo v sobo s tem, da so ji zazidali vse 3 odprte loke.

Konservatorske opombe: Dotrajana škodljiva streha je nujno potrebna obnove in to vsekakor v sedanji obliki, le da se lahko opusti stolpič, ker za njim najraje zamaka. Freske so potrebne odkritja, oltar pa konservacije.

Opombe: Pred dvigom je imela kapelica gotovo raven lesen strop, sedanji obok pa je dobila, ko so jo dvignili v 17. stol.

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str.118, 118; zapiski 1960.

Kapela sv. Barbare

Na stena pod beležem povsod slike. Na juž. steni polodkrita slika Treh kraljev

Marija sedeča v sredi, kralji levo in desno. Sreda ali 2. pol. 16. stol.

Ostanki tudi na oboku, posebno v zap. sev. kotu, nedognani ostanki.

Stele, XXIA, 1964, str. 65

Pravilno orientirana cerkvena stoji na Svetih gorah v n.v. 530.m.
Filiala, posvečena LMB, red l. 1893. pa Bolfenku.

Viri in literatura: Ista kot pri ostalih 3 cerkvah.

Cerkvico sestavljajo: pravokotna ladja in malce ožji, toda enako visoki, ploščato 3/8 zaključeni prezbitერიj. Gradnja je kamenita, ometana. ~treha enotna, opečna. Lesen stolpič ima 4- strano piramidasto, pločevinasto strešico.

Zunanjščina: Ladja je brez talnega zidca in s konkavnim napuščem. Na fasadi je predelana. Tu joxx členijo 4 plitvi pilastri, ki nosijo pasasto greb^{edo} in trapezasto čelo. Glavni portal je kamenit in pp. Nad njim je napisana plošča: R. D. M. J. S. K. P. ~~1822~~ 1822, sledi neogotske zašiljeno okno in v čelu mala okrogla linica.

Ostale stene imajo še originalen omet, skozi katerega proseva zidana struktura, posebno ogli iz klesancev. Severna stran cerkve je brez oken, južna stran pa ima v ladji nepravilno usločemo ppk okno s poševnim kamenitim ostnjem, v prezbitერიju pa enaki okni v južni in jugovzhodni stranici. Prezbitერიj obteka močan, pristrešen talni zidec in kamenit, izžlebljen fabion, ki je maltasto, poševno povišan. Na oglih ima prezbitერიj sledeče kamnoseške znake: +, ✱, Γ, S, 7, Ct, 4, 2, 1,

Ladja pa sledeče 8, 1, 6, +0,

Za časa Orožna je imela cerkvena nad portalom letnico 1518. ladja tabulant, prezbitერიj pa rebrasti obok na konsolah.

Notranjščina: Tlak je šamoten iz l. 1905. Ladjo pokriva lesena, ometana bar

SVETE GORE -p.c.LMB

iz l. 1883., ki je pod stolpičem popolnoma sprhnela in bo vsak čas padla. Empora je lesena. Neorenesančna slikarija iz l. 1893 je bp. Slavolok je zašljen in obojestransko posnet na ajdovo zrno. Prezbiterij pokriva rebrasti obok, ki počiva na piramidastih konsolah. Rebra konkavnega ^{plutvega} profila so slična onim v veži Martinove cerkvice. Ena konsol za oltarjem ima podobo zelo stilizirane figuralne maske. Šklepnik je okrogel, rozetast.

Oprava: Glavni oltar je bil iz ca l. 1650. z opl sliko stoječega svetnika s kapelico v rokah, pred njim pa je stal volk s palico in culo na ramenih. Ko so l. 1893. postavili sedanji neogotski oltar LMB, so starega spravili za oltar Fabijana in Sebastijana, od koder je kasneje izginila že omenjena slika. Tu je oltar na tem, da propade. Sedanji oltar je delal Anton Pavlič iz Buč.

Oprema: V levem kotu ladje pri slavoloku stoji na baročni konsoli, sestavlja ni iz navzdol obrnjenega akanta in navzgor zasukane školjkovine gotski kip stoječe MB, ki je bil popreje v kapeli Božje noge. Kip je ~~xx~~ ca 60 cm. visok ter komponiran v izraziti S liniji. Na levici drži golo dete, katerega z desnico prijemlje za stopalo. ^{Šte} z desnico blagoslovlja, z levico drži Marijo za peplos, ki ji pada na obe strani glave. Kroni sta novi. Stil gube nja je še mehak ter se pri levem še nabira v slap. Marija ima plašč, ki je preko trebuha prepasan in tvori konkavne gube. Obleka ji sega do tal, in je spodaj porezana, enakov kot tudi Marijine noge. Kip je iz l. pol. 15. stol.

Pri vhodu je školjkasti kropilnik.

Zvonik: iz l. 1874. je dotrajan in brez zvonov.

Resume: Cerkevica se omenja l. 1545. ter je verjetno iz l. 1518., samo Oro žen

SVETE GORE -p.c.s LMB

ni mogel videti te letnice nad portalom, saj je bila fasada predelana že l. 1822 in je taka že na Fantonijevih freskah v glavni cerkvi, ampak kvečjemu nad slavolokom. Imela je raven strop v ladji, katerega je l. 1883. nadomestila sedanja lesena banja. Leta 1874. je dobila novo ostrešje in stolpič, l. 1883. je bila obnovljena v notranjosti, l. 1893 pa spremenjena v lurško cerkvico. Siceršnih predelav ni doživljala.

Konservatorske opombe: Ker cerkvico zamaka skozi zvonik, je najbolje tega odstraniti in streho popraviti.

J. Curk: Celjska topografija (Šentj r), rkp. str. 119, 119, zapiski 1960.

Trogir, cerkev sv. Ivana

Na segv steni je na enem kamnu nepravilna vdolbina z rozeto.

Na drugem kamnu ~~na drugem kamnu nepravilna vdolbina z rozeto~~

še enkrat rozeta samo načrtana. Svete gore lurška kapela ima tudi bogastvo ranih znakov. Na drugem kamnu je načrtan del lista, ako ne spada k neki dekoraciji.

Na prizidku ob prezbiteriju

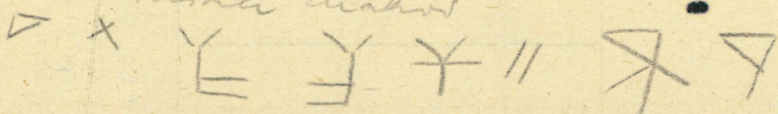
Na asev. steni prizidka je vklesana sekira (mesarska)

Na prezbit. vzh. steni palmeta.

Na kamni fasade

kamni znakov

Stele, XIXA, 1940, 43-45'

Svete Gore nad Bistrico (Bl. Berge).
Filiala, posvečena sv. Martinu.

Pravilno orientirana cerkvica stoji na hribu Svete gore v n.v. 524 m.

Viri in literatura: Farna kronika, Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VI. Dekanat Drachenburg, Maribor 1887, Avg. Stegenšek: Svete Gore na Štajerskem, Voditelj v bogoslovnih vedah XIV., Maribor 1911, I. Svete gore na Štajerskem, Maribor 1914, oktava 127 str., Fr. Stele: Vorromanisches aus Slowenien, Beiträge zur älteren europäischen Kulturgeschichte, Bd. I. Festschrift für Rudolf Egger, Klagenfurt 1952, E. Cevc: Dvoje zgodnje-srednjeveških figuralnih upodobitev na slovenskih tleh, Arheološki vestnik LII/2, Ljubljana 1952.

Cerkvico sestavljajo: pravokotna ladja, enako širok in visok 3/8 zaključeni prezbiterij ter malce širša in nižja predzidana veža z lesenim stolpičem. Gradnja je kamenita, ometana. Streha ladje in prezbiterija enotna strešasta, veže nižja, strešasta, obe opečni, stolpiča 4-strana piramidasta, pločevinasta.

Zunanjščina: Je prvinsko preprosta in brez zidcev. Na stičišču ladje in prezbiterija je opazen iz klesancev sestavljeni šivani rob. Veža in prezbiterij sta jasna prizidka. 3/8 prezbiterij ima v južni in vzhodni stranici zašiljena okni brez krogovičja, z ravno vrezanim ostenjem in kamenitim, vžlebi jeni okvirjem. Ladja ima na južni strani nekaj podstavek ter pp okno z močno posnetimi robovi. Severna stranica cerkve je gladka, vsi njeni ogali so narejeni iz klesancev. Veža je na jugu za pedenj širša od ladje ter ima v vseh 3 stranicah široke ppk loke, posnete na ajdovo zrno. Farapet zaključuje

konkavno spodrezana polica, prekinjata pa ga v severni in zapadni steni vanj vrezana prehoda.

Notranjščina: Vežo pokriva križni obok z plitvimi obojestransko konkavno posnetimi rebri , ki prehajajo v kotih neposredno skv v stene, v temenu pa jih spoja okrogel sklepnik z kasneje naslikanim IHS. Glavni portal je živ rob, delan iz klesancev, njegov rahlo usločeni lok pa je iz enakega enega samega kamna. Portal je zelo ozek in nizek. Do njega vodijo 4 izlizane stopnice, desno pa je podstavek nekdanjega zunanjega oltarja. Portal je morda že iz 13. stol., ker kaže otsko usločenost, morda pa je tudi mnogo starejši in je usločenost le slučajna.

Ladja in prezbitერიj imata estrih, le stopnica v prezbitერიj je kamnita.

Ladjo pokriva križni obok z konkavno posnetimi rebri, katere veže okrogel sklepnik, poslikan s poznogotskim IHS. Rebra prehajajo neposredno v steno ter so v njo naknadno vdelana. PPK slavolok je zelo preprost. 5/8 prezbitერიj pokriva rebrasti obok z bolj plitvimi rebri kot so v ladji. Ta rebra počivajo na kupastih konsolah, okrašenih z po 4 piščalmi, veže pa jih okrogel sklepnik. Konsole so slične tistim v kapeli LMB.

Freske: V prezbitერიju so ranobaročne. Na stropu so upodobljeni 4 evangelisti (2 v prvem in po 1 v naslednjih 2 poljih), 4 angeliki (po 2 v vsakem polju) in v zadnjem polju rastlinska ornamentika. Na slavoloku držita 2 angela vero icon, v njem je Oznanjenje, na prednji strani pa IHS v soncu z ruk-tonoma. Na severni steni prezbitერიja je scena, ko jahajoči Martin deli plašč s klečečim beračem, na poševnicah sta pieta in Marija v soncu, v ostenju oken sta pa 2 svetnici ter nad njima vaza z vitičastim cvetjem. Slikarija je iz sredine 17. stol.

Ladjo krasi poznogotska slikarija iz konca 15. stol., ki je delo mojstra iz Celovnika. Na fasadni steni je v višini oči 3/4 m širok pas poznogotskega

akanta, v ločnem polju samem pa 2 klečeča angela držita Vero icon. Njih draperija je lomljeno gubana. Na severni steni je Poslednja sodba z Jezusom v mandorli. Na levi je Marija z množico blaženih, na desni Janez Krstnik za njom pa peklensko žrelo. Iz oblakov v mandorli priletajata 2 angela trobentača. Na južni steni je spodaj $\times 3/4$ m širok dekorativni pas, nad njim pa borba Jurija z zmajem, na levi je mesto, ~~na~~ ~~na~~ na desni pokrajina, na tleh pa sledovi podkev. Jurij ima plašč in na glavi kapo. Ves strop je dekorativno poslikan z viticami in cvetjem. V vhodnem polju je cvet posebno velik, vmes pa so povsod črke IHS, v slavoločnem polju so na svetju dete Jezus in 2 angelčka, v južnem polju je velika roža, v severnem cvetna vitica.

Oprava: Glavni oltar je iz l. 1665. Je zelo majhen. Predela tvori 2 konsoli, okrašeni z kip operotničenima angelskima glavicama, ter ima v sredi prazno podpolje s pravokotno posnetimi ogali. ^{dobro} Nastavek nosita stebra, okrašena s hrustančevjem. Hrustančasti ušesi sta razviti. V ppk niši je kip jana jočega Martina s krono! na glavi. Sledi golšasta greda in iz 2 volut sestavljen čelo z IHS monogramom v soncu v sredini. Svečnika, okrašena z angelskima glavico, sta iz l. pol. 18. stol. Oltar je lepo delo ter je bil zadnjič obnovljen l. 1945.

Oprema: Je bp.

Zvonik: Je lesen in iz l. 1874., ko so dobile vse kapele nove strehe in zvonike. Je brez zvona. Ker je dotrajan in močno pušča, bi ga bilo najbolje sploh odstraniti.

Podstrešje: Ladja je bila prvotno ravno krita, prezbitერიj in veža sta prizidka.

Resume: Cerkvica se omenja l. 1545. in 1654, a je mnogo starejša. Je predromanska. Obsegala je sedanjo, toda ravno krito ladjo in verjetno apsidno. Ladja je nepravilen pravokotnik, katerega 85 cm debele stene so zidane iz lomljencev, ogli pa so po načinu šivanja zloženi iz pokončnih tankih obdelanih plošč peščenca. Portal v zapadni fasadi je formata 177 x 70 cm, pravokotno vrezan in polkrožno zaključen, pri čemer je vrh iz enega kosa. Nad portalom je v trikotnem čelu fasade okence, v kamenitem okvirju iz enega kosa. Po teh momentih se cerkev splošno postavlja v predromansko dobo brez določnejše datacije, v glavnem pač v 11. stol. Tako Zadnikar, po mojem pa se v rahli usločenosti portala že nakazuje rahel spomin gotike ter bi kapela lahko nastala tudi v 12. stol., če upoštevamo, da so jo gradili tujci, verjetno Furlani, v katerih je živel sediment lombardske umetnosti. V 2. pol. 15. stol. pa so apsidno nadomestili s prezbitერიem in nato obokali tudi ladjo, katero je koncem 15. stol. poslikal mojster iz Čelovnika. Veža je bila prizidana v 16. stol. in so v njej še l. 1651. maševali. Poznogotske freske v prezbitერიju so v sredini 17. stol. zamenjale ranobarokne. Takrat so tudi predelali obe prezbitერიjevi okni in prebili ladijskega. Tako nam poroča vizitacijski zapisnik iz l. 1654. Leta 1665. je cerkva dobila sedanji oltar. Leta 1874. je dobila novo streho, zadnjič pa je bila obnovljena ca 1950.

Konservatorske opombe: Ker je cerkva grajena na skali, nima fundamentov. Je dobro vzdrževana, zamaka pa jo pri stolpiču, zato ga je treba odstraniti.

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 116, 116', zapiski 1960.

SVETE GORE - znamenje "Os jnikov križ" , kamnit križ ob vznožju

1.

Slika znamenja, ki stoji ob poti s Sv. gora proti Pišecam. Ostavil ga je l.
1612 župnik G. Bedal in kjučavničarja Ulčnik in Zemljič.

Il. Slov. 1931, L. VII, št. 35, str. 281.

Stoji ob poti, ki vodi na goro, med sv. Petrom in Marijino c.
Oma napis: " Das Kraitz hat lassen machen Jerg "arat Gott zu Ehren Anno 1642."

Ign. Orožen: Das Fekant Drachenburg, l. 1887, str. 371.

SVETE GORE - kamnit steber, znamenja

1.

Štirioglat s posnetimi ogli, tabernakelj, pismamidna streha, križ.

Pod laterno napisi: G.CEMELIC

G.VLISHNEK

1612.

R:D.G.B.P.

N.D.H.C.T.

VITRI.TI

Na strani proti sv. Petru drug sličen tak steber, malo drugačen.

Stele, LXXX, 29.7.1932, str.43.

Orožen berichtet:" Ein steinernes Kreuz mit der Aufschrift: Das Kreuz hat lassen machen erg Narat, Cott zu Ehren 1642 - steht am Fussessteige mitten am Berge zwischen st. Peter und der Maria- Kirche,

Ein ähnliches Kreuz steht wohl auch auf dem Gipfel des heil. Berges zwischen der Capelle Sanct Fabian- Sebastiani und jener des heil. Wolfgang. Als ich vor 30 Jahren als Caplan dort pastorirte, bemerkte ich eine mit Blei in den Felsen eingienietete, jetzt etwas umgebogene, 30 cm hohe Eisenstange. Mein Herr Pfarrer Martin Sevnik erklärte mir auf meine Frage nach der damaligen Bestimmung dieser Sänge, dass dort ein steinernes Kreuz oder eine Pyramide gestanden sei.

MDZK: št.27, l.1901, str.6: Die Lichtsäule am Dome zu Marburg so-

M. F. wie.... von dr. J. Pajek.

SVETE GORE - p.c.sv. Jurija

Pravilno orientirana cerkvica stoji na Svetih gorah v n.v. 524 m.

Viri in literatura: Ista kot pri cerkvici sv. Martina.

Cerkvico sestavljajo: pravokotna ladja in enako visok ter na severu za dober pedenjši širši $3/8$ zaključeni prezbiterij. Gradnja je kamenita, ometana, Streh enoten^{na}, škodlasta, lesenega strešnega stopi^ča kvadratna, piramidasta, škodlasta.

Zunanjščina: Ladja brez zidcev stoji dirak^etno na skali, Ogli so iz pravilnih klesancev. Fasada s trapezastim čelom ima ozek ppk portal z živim robom, z lokom iz enega kamna, popisanim z nečitljivom pisavo. Do portala vodijo 3 stopnice. Desno in nekoliko više portala je vrezan relief stoječega moža s hruškasto glavo, držече^{ga} v dvignjenih rokah žezlo ali žarek in kroglo. V gornjem delu reliefa je več nedoločljivih znakov. Je iz ca l. 1000 ter produkt domale kreacije. V južni steni ima ladja ohranjeni 2 zelo mali, ppk okni z poševnim okvirjem, ki sta predromansk^enski. Nad njima pa je kasnejše pp okno s posnetimi robovi kot pri Martinovi kapeli. Prezbiterij, ki je jasen dozidek, ima pristrešen talni^zidec in poševno spodrezan kamenit fabion ter v južni steni zavesasto zaključeni portal z živim robom. Tudi ima prezbiterij v tej steni ppk okno s poševnim ostenjem iz klesancev. Enako okno, le z žlebasto profiliranim okvirjem je tudi v jugovzhodni poševnici. Severna stran cerkve je gladka, le da prezbiterij opasujeta omenjena zidca.

Otroanjščina: Tlak je deloma estrihen, deloma cementen. Ladja je brez strop in okrastov tonirana. V omet so vrezane fuge in nekaj konsekracijskih križev komponiranih v kroge. Odprti desni ogal portala dokazuje, da je grajen iz lepih klesancev. Podboj tvori vdelan hrastov tram. Ppk slavolok je sestavljen iz peščenčevih klesancev. V ostenju je vidna sled nekega naslikanega polkroga, sestavljenega iz modrega, redečega, in rmenega pasu. Prezbiterij

SVETE GORE - p.c.sv. Jurija

✂ pokriva rebrasti obok. Rebra počivajo na lijakasih konsolah ter se precej nepravilno spajajo v okroglem rozetastem sklepniku. Rebra plitvega konkavnega profila so slična onim v Martinovi veži. Na severni steni je renesančna, toda preslikana slika sedeče MB z otrokom.

Oprava: Glavni oltar je zlat. Predela izoblikuje najprej podstavka z operotničenima glavicama, na stran pa volutasi ~~kapiteli~~ konsoli. V njen m osrednjem delu je ovalno polje, okrašeno s hrustančevjem in napisom: S. GEORGI ORA PRO NOBIS 1667. Nastavk nosita s hrustančevjem opletena stebra ter golšasta greda. V ppk niši je jahajoč Jurij, pod konjem z maj. nad konsolama ob stebrih sta ppk niši s konzolama spodaj in školjkama goraj, toda brez kipov. Čelo tvori halugasto akantovje, ki oblikuje nekaki krili, med katerimi je IHS v soncu. Oltar je majhno, toda čedno delo. Lesena svečnika sta enaka onim pri Martinu. Kropilnik pri vhodu je iz 17. stol. ter se omenja že l. 1654.

Zvonik: Lesen, je iz l. 1874. ter brez zvona.

Resume: Cerkevica se omenja l. 1545, l. 1651. je imela 3 oltarje: Jurija, Lucije in enega pred vrati. Ladja je predromanska. Je pravokotnik format a 3.65 x 2.87 m in je bila prvotno ravno krita. Portal je formata 200 x 60cm, je pravokotno vrezan v steno in zaključen z lokom iz enega kosa, ki je zunaj podpisan z nepojasnenimi tanki. V južni ladjini steni sta 2 okni z ometanim ostenjem, v katerih sta ohranjena še lesena okvirja, izrezana iz deske. Po obliki portala, vzidanem kamnu s primitivno človeško podobo in po obliki enotnih okenskih okvirjev, vloženih v svetlobni odprtini, se lahko sklepa na predromanski ali vsaj zelo zgodnje romanski nastanek te arhitekture. Dr. Cevc datira relief v 10. stol., torej bi arhitektura lahko nastala že

SVETE GORE - p.c.sv. Jurija

v tem, ali pa v 11. stol. V 1. pol. 16. stol. je prvotno apsidno nadomestil poznogotski prezbitერიj, v sredi 17. stol. pa je ladja dobila pp okno. Leta 1874. je cerkvica dobila novo ostrešje in stolpič, ki je bilo ca l. 1950. obnovljeno.

Konservatorske opombe: Cerkvica je v redu vzdrževana.

m J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 117, 117, zapiski 1960.